

med tilfredsstillende resultat har gennemgået en af handelsministeren fastsat *lægeundersøgelse*, og at han har bestået den til beviset svarende *dykkerprøve* ved en godkendt dykkerskole, mens kravet om ædruelighed og opfyldelsen af særlige vandelsbetingelser ikke længere stilles.

Bevarelse af dykkerbevis er ifølge § 4 betinget af, at dykkeren hvert femte år indsender attest for med tilfredsstillende resultat at have gennemgået en nærmere fastsat lægeundersøgelse. (Fra dykkerens fyldte 60. år skal sådan attest dog indsendes hvert år). Endvidere kræves det, at dykkeren årligt lader sig undersøge for lungetuberkulose.

Mens efter tidligere gældende lovgivning enhver *dykkerudrustning* skulle underkastes *eftersyn*, forinden den toges i brug, og derefter mindst en gang hvert andet år, skal ifølge § 8 kun udrustninger, der anvendes til erhvervsmæssig dykning, underkastes sådant eftersyn, idet eftersyn af andre dykkerudrustninger — f. eks. udrustninger, der udlejes til sportsbrug på badestrande, og udrustninger, som på grund af deres stærkt begrænsede anvendelighed ikke egner sig til erhvervsmæssig dykning (f. eks. ånderørstypen) — falder uden for lovens formål.

Mens således kun dykkerudrustning, der anvendes til erhvervsmæssig brug, er underkastet de forannævnte eftersynsbestemmelser, skal til gengæld ifølge § 9 enhver svømmedykkerudrustning, der bringes i handelen her i landet, være af godkendt type og mærket i fornødent omfang.

For at muliggøre det for enhver, der forud for lovens ikrafttræden har udøvet erhvervsmæssig dykning, at opnå dykkerbevis, bestemmes i § 15 følgende:

„Den, som på fyldestgørende måde godtgør, at han forinden denne lovs ikrafttræden på lovlig måde erhvervsmæssigt har udført dykkerarbejde uden at være i besiddelse af dykkerbevis, og som med tilfredsstillende resultat har gennemgået den i § 4 omhandlede lægeundersøgelse, kan indtil udgangen af 1962 af handelsministeriet erholde dykkerbevis, der giver ham ret til at udøve dykkervirksomhed i samme omfang som hidtil.“